

En krabbe

Alen Domazet

Tegnet af Peter Dam

**Krabben samlede skaller
dagen lang.**

**Den fandt dem på havets
bund. Henne ved algerne.
Så bar den dem op på
standen en efter en.**

**Den slæbte dem op på det
lune sand.**

**Dér lagde den dem oven på
hinanden.**

Byggede.

**Bølgen ville komme.
Den ville tage skallerne.
Dem allesammen.
Krabben vidste det godt.
Det var uundgåeligt.**

**Det vil ske så snart sandet
blev hårdt og koldt under
dens krabbefødder og
skyggerne begyndte at gro
op ad alting.**

**Krabben stablede dem
alligevel.**

En efter en ... byggede.

Begyndte forfra.

Byggede forfra.

**Somme tider lagde den dem
lige ved vandkanten.**

**Andre gange så langt oppe
som muligt.**

**Så langt væk fra bølgen som
muligt.**

Helt henne i marehalmen.

**Hvor de glubske måger
havde deres reder.**

Bølgen tog dem alligevel.

Dem alle sammen.

**En dag stødte krabben på
en anden krabbe.**

**De blev enige om at stable
skallerne sammen.
Måske ville de kunne bygge
noget der var større.
Stærkere.
Smukkere.**

**Noget ingen ville kunne tage
fra dem.**

Selv ikke bølgen.

**De gav sig til at bygge.
Og de byggede.
Og byggede.**

Men bølgen kom.

Og bølgen tog.

**En dag var de blevet enige
om at prøve at bygge langt,
langt oppe på kysten.
Langt henne i marehalmen.
Helt tæt på de glubske måger.
Måske ville bølgen ikke
kunne nå helt deroppe.
Måske var bølgen også bange
for mågerne.
Og marehalmen.**

**Men bølgen var ikke bange for
mågerne.
Eller marehalmen.**

Bølgen kom.

Og bølgen tog.

**Se, sagde den ene krabbe
en dag.**

Et krabbeæg.

**Med en lillebitte krabbe
indeni.**

Den lå inde i skallen.

**Det var smukt, synes de to
krabber.**

**Ægget med den lillebitte
krabbe indeni.**

**Det smukkeste de nogensinde
havde set.**

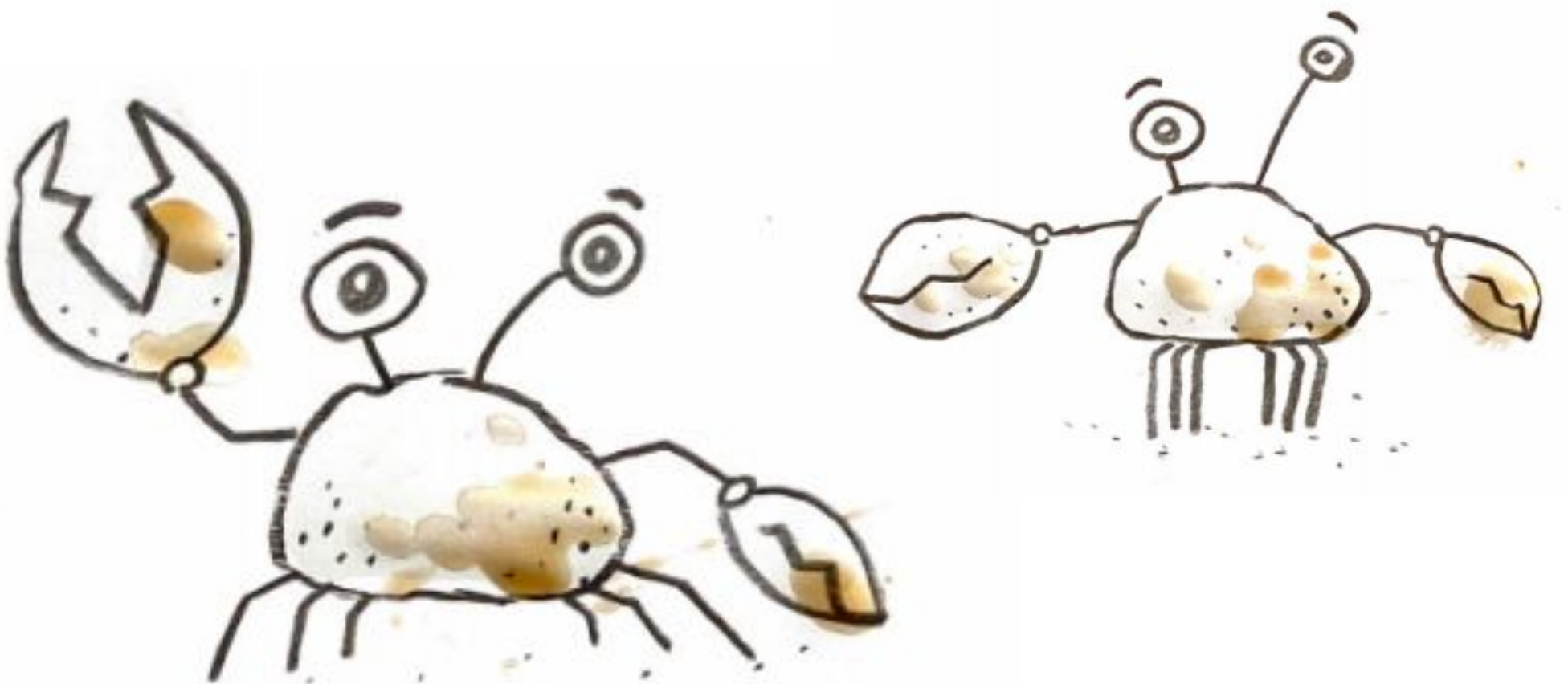
**Lad os bygge et hus af
skallerne til den lillebitte
krabbe.**

For at beskytte den.

**Ja. Lad os bygge det så langt
væk fra bølgen som muligt.**

Af de fineste skaller.

**Lad os bygge det så stærkt, at
det vil kunne modstå bølgen.**

**Men bølgen kom.
Den kom med de lange
skygger.
Tog alt med sig.**

**Også ægget med den lillebitte
krabbe indeni.**

Kom.

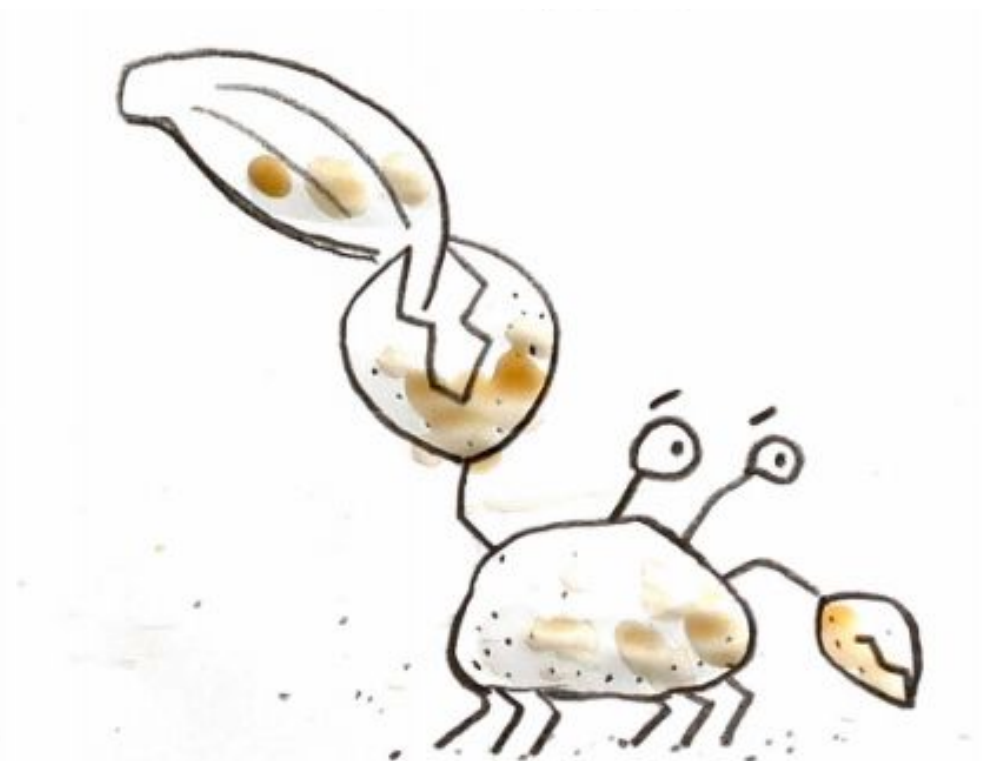
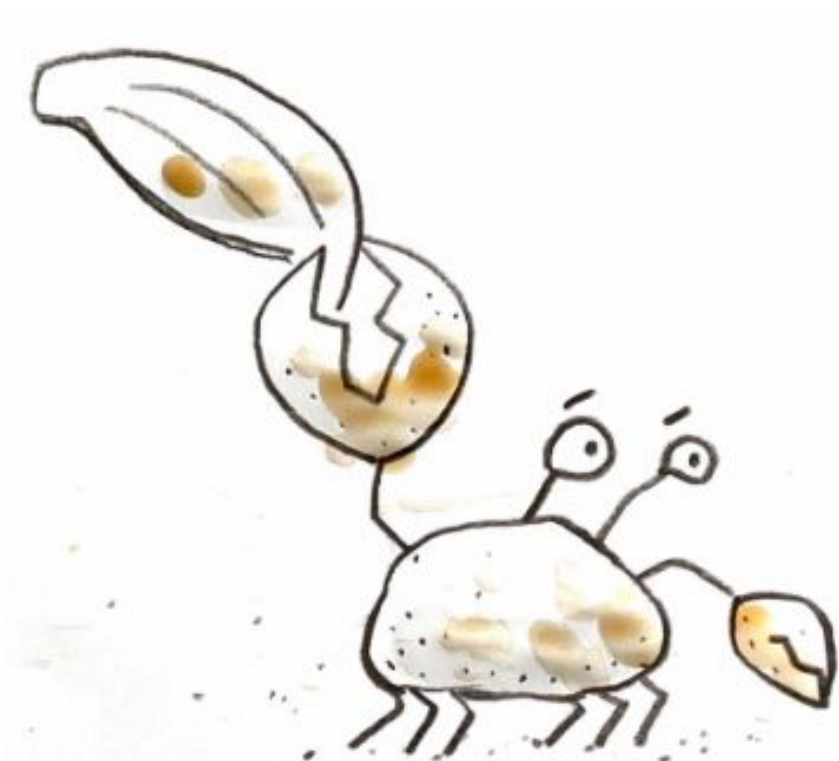
Vi prøver igen.

Med et nyt æg.

**Endnu længere væk fra
bølgen.**

Helt tæt på de glubske måger.

**Vi holder dem bare væk med
vores stærke kløer.**

**Men bølgen kom.
Og bølgen tog.
Tog det hele.**

Igen.

Og igen.

•

**De to gamle krabber var
blevet trætte.**

Deres kløer radbrækkede.

**Deres skjolde slidt ned til
kødet.**

De kunne ikke mere.

De lagde sig ned i det kolde sand og ventede på bølgen.

Vil bølgen komme?

Ja. Bølgen vil komme.

Hvad med ægget?

Med den lillebitte krabbe indeni?

Den vil også komme efter ægget.

Med den lillebitte krabbe indeni.

Det gør den jo altid.

Bølgen kom.

**Den tog de to gamle krabber
med sig.**

Men ikke ægget.

**Med den lillebitte krabbe
indeni.**

**Det lå stadig oppe i
marehalmen.**

